

11.38.

Economia i educació

- I.- L'Economia
- II.- Aspectes educatius de l'economia
- III.- Aspectes econòmics de l'educació
- IV.- I en la vida d'una colònia, qué?
- V.- Presentació del dossier d'administració

L'Economia

Les necessitats de les persones són il·limitades

Hom pot pensar que les necessitats d'una persona ~~sempre~~ s'esgoten en arribar a un cert punt a partir del qual ja no necessita res.

Això no es cert i, per a comprobar-ho, ens podem imaginar a un home qualsevol la gran il·lusió del qual es comprar un Seat 850 -això, s'imagina el nostre home, es suficient per a satisfer-lo totalment-; imaginem que arriba el dia en que se'l pot comprar; creurem que ja està satisfet?: al cap de pocs dies haurà de fer-s'hi posar uns fanals especials i un mirall d'importació, un mes després trobarà que li calen uns pneumàtics superestables i, quan l'automòbil tingui 1/2 any, ja pensarà en un 1.500 o en un Dodge.

Els recursos, però, són limitats

El protagonista de la història del 850 treballa en una empresa determinada que li paga un cert sou. Aquest sou, total dels recursos de que disposa el nostre amic, es limitat, s'acaba en tocar amb el límit d'una xifra.

Potser cobra altres rendes de propietat o de participacions en societats, però aquestes rendes també s'acaben.

Recursos limitats enfront de necessitats il·limitades.

I aquí hem trobat el problema econòmic fonamental: com satisfer les necessitats, que no reconeixen límit, amb uns recursos materials limitats?, com satisfer amb uns recursos que es poden esgotar unes necessitats que no s'esgoten mai?

D'aquesta abstracció n'ha nascut tota la construcció de les teories econòmiques

Anem una mica més enllà i plantejem-nos les possibles solucions de la qüestió:

- 1.- reduir les necessitats a la mesura dels recursos: això ens planteja quin es el nivell mínim de necessitats a cobrir i quina es la combinació dels

recursos que ens permeti de cobrir-les

- 2.- augmentar els recursos a la mesura de les necessitats: aixó ens planteja quin es el nivell màxim de necessitats autenticament humanes, aquelles que assumim, que incorporem a la nostre progressió personal (pot ser que arribem a creure que es necessari fundar un cementiri per a gossos i gats, un cementiri amb panteons i tot, però ... aixó es una necessitat humana?)

Aquest problema d'enfrontar necessitats amb recursos es plantejat a cada persona, a cada empresa, a cada institució, i tothom ha de respondre d'acord amb la seva vocació, d'acord amb alló que ha triat de viure.

I es per aixó, que hom pot parlar dels aspectes educatius de l'economia

Aspectes educatius de l'economia

La ciencia economica
ens mostra que:

- 1.- cal tocar de peus
a terra

Es la primera exigencia de la existencia incorporada: hom no pot fer res si hom no té els mitjans materials per a fer-ho o si hom no disposa d'un sistema per a obtenir aquests mitjans.

Més encara, si hom emprèn realitzacions sense se disposar dels mitjans necessaris, o bé hom esdevé una càrrega per als altres, o bé hom emprèn alló que ha de regtar inacabat: en cap dels dos casos el resultat es satisfactori.

Vivim en un món fet de realitats material en el qual hem de buscar i realitzar el nostre camí: les mateixes realitats que ens envolten i llurs limitacions ens solliciten, ens criden, ens ajuden a perfilar aquest camí: d'aquí la importancia del realisme.

- 2.- cal mesurar les
propies necessitats

Un negre bosquimà redueix les seves necessitats a una llança, una carabassa del desert i una flauta de canya. El bosquimà es perfectament conscient de les dimensions de la vida que ha de menar en el Kalahari.

I les civilitacions occidentals son un planter de persones que no saben concretar les seves necessitats, mai no en tenen prou: resten profundament insatisfetes i conscients de que no tenen un lloc propi en el món.

Cal mesurar les propies necessitats a fi de que hom satisfaci primerament les autenticament humanes, pròpies o dels altres, les que es desprenen de la condició humana i les que tenen pel camí de la propia rea-

lització en el lloc on hom viu. I aixó es cert ~~444~~ a nivell personal com a nivell d'institució o de comunitat

3.- del treure profit dels recursos

Els recursos de que disposa la terra son limitats: suficients per a tothom?, possiblement si hom en sap treure tot el profit possible ...

D'altra banda, els homes son cridats a assu-
mir el món material, a incorporar-lo a l'existència huma-
na. Heus aquí la nostra responsabilitat enfront de l'apro-
fitament dels recursos materials.

I, si l'objectiu de l'educació es ajudar els
nous homes a responsabilitzar-se del vell món de sempre,
a aprofitar-ne els recursos per a satisfer les necessitats
de tothom, tot educador ha de tenir un clar sentit de
l'economia dels recursos i les necessitats, tot educador
ha de:

- 1.- tocar de peus a terra
- 2.- mesurar i ajudar a trobar la mesura de les neces-
sitats
- 3.- aprofitar i ajudar a treure partit dels recursos

Defectes econòmics de l'educació

En un món que progressa,
l'educació es una inver-
sió necessària

L'avenç ~~441~~ material del món no pot fer-se
veritable ni durador si l'home interior no progressa amb
llur domini de la natura exterior, es a dir, l'home no ~~4~~
pot dominar cegament més i més forces de la natura sense
que aixó acabi en una catàstrofa si no es fa simultànea-
ment més i més capaç de comprendre com vol utilitzar aques-
tes forces ni cap a on vol fer-les convergir.

Per aixó, l'educació, que es tot un esforç
per ajudar a cada nou home a esdevenir un utilitzador res-
ponsable de totes les forces que seràn a llur disposició,
es una inversió que cal fer, tal com cal invertir en mi-
nes de ferro i piles atòmiques.

Per qué, sino, el progrés?

En un món per als ho-
mes, l'educació es la
millor inversió

Anem encara més lluny: si es cert que el
món forneix als homes la base material de llur avenç
cap a la propia superació, si es cert que en l'ascensió
de tota la humanitat cap al millor cal fer de la materia
un participant d'aquesta ascensió, si es cert, en fí, que
el món es per als homes, la promoció de l'home, com a con-
tre ordenador en el món que es fà, es la millor de les in-
versions, la més preciosa i la més necessària.

Repetim-nos'ho: l'educació es una inversió,
la millor de les inversions.

Però les inversions es fan a partir de cada si funció concreta, amb llurs possibilitats i llurs limitacions

Però, malgrat llur importància, l'educació ha de polaritzar tot l'esforç d'inversió d'una comunitat?, o bé cal mesurar a partir de quin punt es possible invertir?, i fins a quin punt?

Cal repetir el que deiem en parlar dels aspectes educatius de l'economia: cal tocar de peus a terra i això vol dir que, abans d'invertir en material pedagògic, cal menjar i pagar altres despeses per conceptes tan materials com aquest.

I en la vida d'una colònia, què?

D'una banda els educadors i, de l'altra, els economistes

Ja ho sabem tots, en la vida d'una colònia hi han tensions:

- d'una banda el cap i els monitors que voldrien ésser respatllats per una administració sobrada de diners per a invertir en material pedagògic, complements d'esplai educatiu i desitjosa de pagar totes les reparacions necessàries de la casa
- de l'altra banda el l'administrador, carregant amb la tasca de fer surar un pressupost sovint magre, i amoïnats per la probabilitat real de que la barca s'enfonsi

Tots tenen raó, però, havent-hi gent a una banda i a l'altra, ningú no es posa al mig: i es necessari, cal que ho creiem així, que hi hagi educadors economistes i economistes educadors.

L'educador ha de pensar en termes econòmics

L'educador, el cap i el monitor, ha de saber que disposa d'uns recursos limitats i ha de saber treure'n el màxim partit. Ho repetirem:

- 1.- tota colònia disposa d'uns determinats recursos:
 - una certa quantitat de diners a invertir en alimentació, esports, conservació, etc.
 - una casa amb les instal·lacions pertinents que cal utilitzar i mantenir en profit de molta gent per molts anys ...
 - un país envoltant la casa, un país al que hom pot transformar en un protagonista més de la colònia.
- 2.- l'autèntic educador sap treure el màxim partit d'aquests recursos:
 - planejant-ne l'utilització: tants diners per a menjar, tants per a esports, tants per a material d'expressió, etc ...
 - prenent el que cal: no més, perquè resta inútil, ni menys perquè no es aprofitat

- respectant les instal·lacions, fent-les viure, i adhoc progressar, amb els protagonistes de la colònia: per què no una millora a la casa si hom educa homes que han de millorar el món?

L'administrador ha de pensar en termes pedagògics.

L'administrador ha de saber que no administra un banc, sino una casa en que hi viuen nane, una closca dins la que hi viuen uns essers que creixen, uns essers amb unes necessitats molt "particulars".

L'administrador ha de ~~hàbit~~ comprendre molt clarament que treballa al servei d'un programa de educació i això ho fa de dues maneres:

- 1.- aportant, a través dels comptes i números, una visió de la situació econòmica i dels resultats materials de la colònia: i no hi ha dubte de que això representa un important descàrrec de preocupacions per al cap de la colònia
- 2.- ajudant el cap i monitors a valorar el que representa cada decisió valorada en pessetes (una excursió, una compra de material, etc.); i ajudant-los a planejar la colònia d'acord amb els recursos de que hom disposa

Educadors i administradors per una causa comú

El que reuneix els equips de direcció i administració d'una colònia es la causa comú de l'educació. Per això, cal que els ~~educadors~~ educadors ajudin l'administrador a treure el màxim profit dels recursos i l'administrador ajudi els educadors a treure el màxim profit educatiu de l'economia (rellegim els Aspectes educatius de l'economia).

Si ho sabem entendre així, hi guanyarà la causa comú de l'educació.

Presentació del dossier d'administració

Aquesta fitxa serveix d'introducció al dossier de fitxes d'administració que son preparades per a / ajudar en aquesta tasca. Unes ratlles per a presentar en conjunt el que durà aquest dossier:

- 1.- una fitxa de planteig conjunt del que representa l'administració d'una colònia: les particularitats que té i la forma de preparar-se per a dur-la. (fitxa nº2)
- 2.- tres fitxes (les nº 3, 4 i 5) sobre la comptabilitat d'una colònia: una de principis de comptabilitat, una amb un esboç de pla comptable per a una colònia i la tercera amb algunes indicacions per a dur a terme el pla comptable amb el mínim de feina i el màxim d'eficàcia

- 3.- dues fitxes (les nº 6 i 7) sobre el pressupost: la primera que presentarà un sistema pràctic per a establir-lo i la segona dedicada al control d'aquest pressupost
- 4.- dues fitxes presentant diversos dissenys de fulls de control per a registrar els moviments de magatzem i caixa durant la colònia; seràn les fitxes 8 i 9
- 5.- una última fitxa de resum plantejant la forma de treure el màxim de profit del sistema administratiu proposat i la forma de dur-lo amb participació de l'equip de cap i monitors.

Joaquim mc.Franck